

Credo

Judyta BERNAŚ

(...) Przedmiotem rozważań Autorki (...) projektu zatytułowanego „Zacisze” jest relacja pomiędzy tym, co wewnętrzne, a tym co zewnętrzne oraz proces permanentnej wymiany pomiędzy tymi dwoma stanowiącymi istotę naszej egzystencji sferami. Analizując ten wycinek twórczości Judyty odnoszę wrażenie, że artystka chce konfrontować własną wizję naturalnych, biologicznych mechanizmów ciała ludzkiego - swego ciała, by w ten sposób wyjść poza osobisty mikrokosmos. Mówi: „traktuję swoją zewnętrzną powłokę nie jako trofeum, nie jako pamiątkę, ale jako warstwę, którą zrzuciłam... w zaciszu... ale jednocześnie uniosłam ją ze sobą w świat cywilizacji materialnej, kultu rzeczy i wątpliwych trofeów.” Jej obiekty dotykają sfery ludzkiej intymności odsłaniając ciało ludzkie w swoisty sposób, to jest pokazując go odbiorcy ze wszystkimi niedoskonałościami, słabościami, jego kruchością i często obscenicznością, ukazując je jako fabrykę płynów, włosów i ekskrementów. Judyta drąży zatem temat przemijającego kształtu ludzkiego ciała, penetruje najbardziej skrajne jego aspekty, zgłębia tajemnice życia. Zajmuje się w twórczości tym, od czego często uciekamy, co wypieramy. (...)

Fragment rekomendacji dr hab. Jolanty Jastrzęb